

1. Публикационна активност

Табл. 2 представя подреждането на научните направления според броя на българските публикации на основата на стойностите им в началото (1981 г.), средата (1990 г.) и края на разглеждания период (1998 г.), както и по кумулативната им стойност. Този показател дава информация за това доколко активно се разработват отделните области в дадена страна и същевременно до каква степен провежданите изследвания в тях са на висотата на световните критерии (тъй като се обхващат само статиите, намерили място в реномирани международни и чуждестранни издания с високи изисквания към качеството на публикуваните там материали). Прави впечатление безспорното първенство по публикационна активност на областта мултидисциплинарни изследвания в началото на периода (1981 г.), когато в тази дисциплина има индексирани 454 български публикации (42% от общото количество) и това е 5.4 пъти повече от заемащата втора позиция физикохимия (с 84 публикации) и 7.1 пъти повече от областта приложна физика, която е на трето място. В средата на периода (1990 г.) мултидисциплинарните изследвания са все още лидери (22% от общия брой), но вече не изпъкват така ярко пред следващите в класацията научни направления. Както споменахме вече, през 1994 г. основният източник на статии по тази тематика - „Доклади на БАН“ - престава да бъде индексирано в SCI и това води до срив в броя български публикации от тази област, отразени в базите данни на ISI. Така в края на изследвания период - 1998 г. - тя се нарежда едва на 33-о място по показател „публикационна активност“. Но като общ брой публикации за целия период тя остава абсолютен лидер.

Другите две научни области в челото на класацията са приложна физика и физикохимия. Те заемат водещи позиции стабилно през целия период. Следващи по брой публикации са дисциплините физика, материалознание и органична химия/полимери, в позициите на които също не се забелязват съществени флукутации. В първата десетка (по кумулативна стойност) са още направленията спектроскопия, биохимия/биофизика, фармакология и токсикология и математика. Интересното при тях е, че бележат две противоположни тенденции: областите спектроскопия и математика се изкачват все по-нагоре (съответно за спектроскопия от 11-а позиция през седма през 1990 г. до пета през последната година от периода - 1998, а за областта математика - от 13-а през 11-а до седма позиция през 1998 г.); другите две научни направления - напротив: бележат траен спад в позициите си (от шеста в началото на периода до осма в края му за биохимия/биофизика и съответно от 7-а на 11-а за фармакология и токсикология). Това се дължи не на намалена публикационна активност, а просто на един по-бавен темп на нарастването ѝ (в първия случай) или задържането ѝ на едно и също равнище (във втория). Това не е така обаче при някои други дисциплини - например микробиология (слязла от 13-о място през 1990 г. на 25-о в края на периода) и химия (от 9-о през 1981 и 1990 г. на 15-о през